

## **Kopieën zonder origineel**

Het Frans-Oostenrijkse gezelschap Superamas heeft ook een stevige Belgische verankering. Wie zo Europees opereert, moest wel ooit de schijnwerpers richten op de 'Europese droom'. Dat gebeurt in 'You dream'. Een stuk dat niet ophoudt bij de deur van het theater maar zich uitbreidt naar het web ([www.youdream.be](http://www.youdream.be)), TV en cinema. En zoals het hoort bij web 2.0 : ook jouw droom krijgt hier een plaatsje.

'You dream' opent met de projectie van video chatsessies op een scherm. Nemen deel: een Poolse, een Deense, een Zwitser, twee Fransen (waarvan één poseert als Italiaan) en een Amerikaan. Genoeg nationaliteiten om alle clichés, vooroordelen en valse pretenties over de 'Europese geest' welig te laten tieren. Terloops worden ook gemeenplaatsen over sekseverschillen door de mangel gehaald.

Onderwerp van gesprek zijn de dromen van de deelnemers. Dat verschuift al snel naar de kwestie wat illusie en wat werkelijkheid is. Dat blijkt uit een kleine kunstgreep. Als een doek op het podium wegschuift merk je dat de chatters niet thuis voor hun pc zitten, maar op podium de situatie faken.

Natuurlijk! We zitten in een theater. Dit zijn acteurs die een rol spelen! Toch bevreedt het dat haast alle details die over zichzelf weggeven uit hun werkelijke leven gegrepen zijn. Gaat het hier dan over de klassieke vraag wie we 'echt' zijn? Bevinden we ons op de glibberige zeepbaan van de identiteit?

In zekere zin. Alleen: Superamas is er de groep niet naar om een klassiek antwoord te geven op dat soort vragen. Hier geen moment waarop plots de maskers vallen. Achter elke nieuw beeld dat de performers vanaf nu zowel live als op het scherm van zichzelf zullen ophangen blijken zich vele andere te verschuilen. Ze dromen zich talloze levens bij elkaar, allemaal even vals of even echt.

Het leuke is dat het publiek, aangemoedigd door moderator Philippe Riéra, ook zijn dromen kan aandragen (ook via het web) en daar soms voor beloond wordt met een verwerkelijking ervan op het podium. Het schept een bijzondere band tussen kijkers en performers.

De angel van het stuk zit echter in het tweede deel. Op aangeven van één toeschouwer begint plots een film te lopen. In die film tuimelen de verhalen als gek over elkaar heen. Hier verandert Agata Maszkiewicz zomaar, met de bizarre consequentie van dromen, van rollen. Eerst verschijnt ze in een toneelspel als Maria Walenska, de Poolse geliefde van Napoleon. Daarna ontpopt ze zich tot de actrice/verzetsstrijdster die deze rol speelt tijdens WO II. Even onverwacht is ze daarna de actrice die die tweede actrice speelt en komt groeten op een podium. In datzelfde beeld blijkt ze ook in de zaal te zitten als toeschouwer.

Niet alleen zij springt zo van de hak op de tak, al spant zij wel de kroon. Wat steeds meer opvalt is dat deze droombeelden, want dat zijn het onmiskenbaar gekneet zijn naar het model van Hollywoodfilms, o.a. over het Europese verleden. Die gedachte dook bij Superamas al vaker op. Films worden (niet langer) naar het echte leven gemaakt, het is het echte leven dat

zich schikt naar het voorbeeld van film en media. In één adem door volgt ook de suggestie dat we ook het gros van onze (historische) denkbeelden daaruit betrekken.

‘Youdream’ eindigt na dit lange filmfragment weer als live spektakel, alsof de filmacteurs uit het scherm gestapt waren. Daarom vieren ze hun fantasmas niet minder bot. Integendeel. De preutse, gevoelige Karen Lambaak uit de chatsessies toont zich hier een volleerde stoeipoes en paaldanseress. De Zwitser Martin Schwab die we leerden kennen als een verzoenende Christusfiguur banjert nu rond als een op sex en bloed beluste pooier. Zeker in zijn gesprekken met Diederik Peeters herken je ook nu weer referenties aan films, in het bijzonder films van de Coen Brothers als ‘The big Lebowski’.

Een moraal is er niet aan dit verhaal. Er is enkel de wat ongemakkelijke vaststelling dat wat of wie we zijn een bijna toevallige, mogelijke, versie is van wie we allemaal zouden kunnen zijn. Maar vooral: al geloven we vaak het tegendeel, in dit tijdperk is geen van die mogelijke ‘ikken’ 100% ‘origineel’.

Pieter T’Jonck - De Morgen / Brussels

Kaaitheater 10 & 11 december, Vooruit 17 & 18 december